

„Szeressük ki egymásból a jót” (Böjte Csaba)

Tanulmányút Erdélyben az idősellátás területén II.

prilis 3-6-ig a szarvasi Védőnői Szolgálat két kondorosi kolléganővel Gyergyószárhegyre utazott, hogy megismerje az itt élő gyermekek helyzetét, és az itt dolgozó kollégák tapasztalatait. Ezt a tanulmányutat az Emberöltő Alapítványnak köszönhetjük.

Az első napunk utazással telt. Nagyon szép tájakon vezetett az utunk. Rövid időre megálltunk Erdély kapujában, a Királyhágón. Egyre beljebb jutva egyre nagyobb hegyek vettek bennünket körül. Egy kis kitérőt tettünk Bözödújfalú felé, ahol láthattuk a víz alá süllyedő falu utolsó omladozó templomát. Éjjel érkezünk meg a kolostorba, ajándékainkat, adományainkat másnap reggel adtuk át. Szállásadónk a késői érkezés ellenére meleg vacsorával várt.

Másnap reggel felkerestük a családorvost, aki a helyi egészségügyi szolgálatot képviselte. Megismerhettük a település lakosságának egészségügyi alapellátását, betekintést nyerhettünk a várandós anyák és a kisgyermek gondozásába. Konzultáltunk a gondozást végző kolléganőkkel. Különösen nagy élményt jelentett számunkra az ízig-vérig szülésznő, Mancsi néni beszámolója.

A gyergyószárhegyi háziorvos, Mancsi néni és a védőnők

Itt is nagyon leterheltek az egészségügyben dolgozók, sok esetben az orvos és asszisztense társadalmi munkában végzi – nálunk munkaköri kötelesség – az iskolaegészségügyi feladatokat. Kiderült, hogy a gyerekek anyakönyvezése bürokratikus és költségtérítéses.

Csíkszeredában talákoztunk a Hargita megyei Gyermekvédelem munkatársaival.

Tájékoztatót kaptunk munkájukról, nehézségeikről, s esetleges eredményeikről is.

A tapasztalatcsere több óra is kevésnek bizonyult volna. Segítségükkel lehetőségünk nyílt betekinteni egy nyolcfős otthon életébe, ahol két felnőtt gondoskodik a gyerekekről. Nevelik őket, 24 éves korukig segítik a felnőtté válásukat, sőt kapcsolatuk ezután sem szakad meg. Visszatérhetnek „az anyához” gondjaikkal bármikor.

Innen utunk Csíksomlyóra vezetett, ahol megcsodálhattuk a híres Kegyetemplomot. Hangulatos erdélyi falvakon keresztül jutottunk el az ezeréves határig. Itt felmentünk a Rákóczi vár romjaihoz. Késő délután még megnéztük Csíkrákoson a Pogány templomot és az ezt körülvevő sírkertet.

Pénteken este a gyergyószárhegyi otthon gyermekei énekekkel kedveskedtek nekünk mely mindnyájunkat meghatott. Vacsora után megnéztük az otthonukat, ahol étkeznek, alszanak, és felkészülnek a másnapi órákra. A helyiségek barátságosak, de már bővítésre szorulnak.

Szombaton Gyergyószentmiklóson a három családi otthon közül az egyiket sikerült felkeresnünk. Itt hat 15-18 év közötti gyermeket nevelnek. Komoly anyagi nehézségekkel küzdenek. Az otthon levő gyerekek kedvesek, nyitottak voltak a beszélgetésre. Megosztották velünk a továbbtanulási terveiket. Nehéz sorsuk ellenére optimisták, zsebpénzüket az iskolai szünetekben végzett

munkából származó jövedelemmel egészítik ki.

Szakmai utunkon kiderült, hogy a magyarországi gyermek alapellátás, különösen a védőnői hálózat felépítése és munkája nagyban különbözik az erdélyitől.

Napunkat színesebbé tette, és a három napja tartó esőzés sem zavarta meg, az élményt, amit a Gyilkos tó és a Békás-szoros látványa nyújtott.

Nagy örömet jelentett, hogy együtt vacsorázhattunk Ervin Atyával. Lenyűgözött bennünket humorával, kitartásával, munkabíráásával és bölcs gondolataival. Órákig hallgattuk volna, de számára is a pihenés órái következtek.

Vasárnap reggel részt vettünk az Atya miséjén, majd búcsút vettünk vendéglátóinktól.

Hazafelé útb ejtettük Borszékét, ahol a híres gyógyító vizet megkóstoltuk Szomorú látványt jelentett számunkra a monarchia korabeli villák romos állapota. Csak reménykedni tudunk, hogy ez idővel változni fog. A Maros mentén vezetett tovább az utunk a Mezőség dombjai között jutottunk el Kolozsvárra majd a lámpák fényénél autóbuszról láthattuk Nagyvárad csodálatos épületeit. Fáradtságot nem érezve, élményektől gazdagon érkezünk 23 órára Szarvasra. Még mindig a tanulmányút hatása alatt vagyunk, s évekig nem felejtjük. Köszönet az Emberöltő Alapítványnak, hogy lehetőséget kaptunk szakmai, történelmi ismereteink gyarapítására.

Találkozás a Hargita-megyei Gyermekvédelmi Központ igazgatójával, Elekes Zoltánnal

Tiszavilág

Szarvasi vonatkozásai is voltak a Tiszazugi Földrajzi Múzeumban április 14-én tartott könyvbemutatónak. A Tiszavilág című folyóirat 3. száma jelent meg a múzeum igazgatójának, Béres Máriának a szerkesztésében. Béres Mária 2007 szeptembere óta vezeti a múzeumot, előtte a Vajda Péter Gimnázium tanára volt.

A kötetet Tóth László, a Tiszakürti Arborétum igazgatója mutatta be. A nagyalakú könyv 207 oldalon színvonalas tanulmányokban foglalkozik Tiszaföldvár környékének, a Tiszazugnak földrajzával, népi hagyományával, helytörténetével, kiadványaival. Jellemben hasonlít a Szarvasi Króniká-

hoz, de nagyobb alakban és bővebb terjedelemben jelenik meg.

A „Kiadvány- és filmismertetések” c. rovatban szarvasi szerző (dr. Kutas Ferenc) írása is szerepel. A bemutató vendége volt a Vajda Péter Gimnázium több tanára is.

